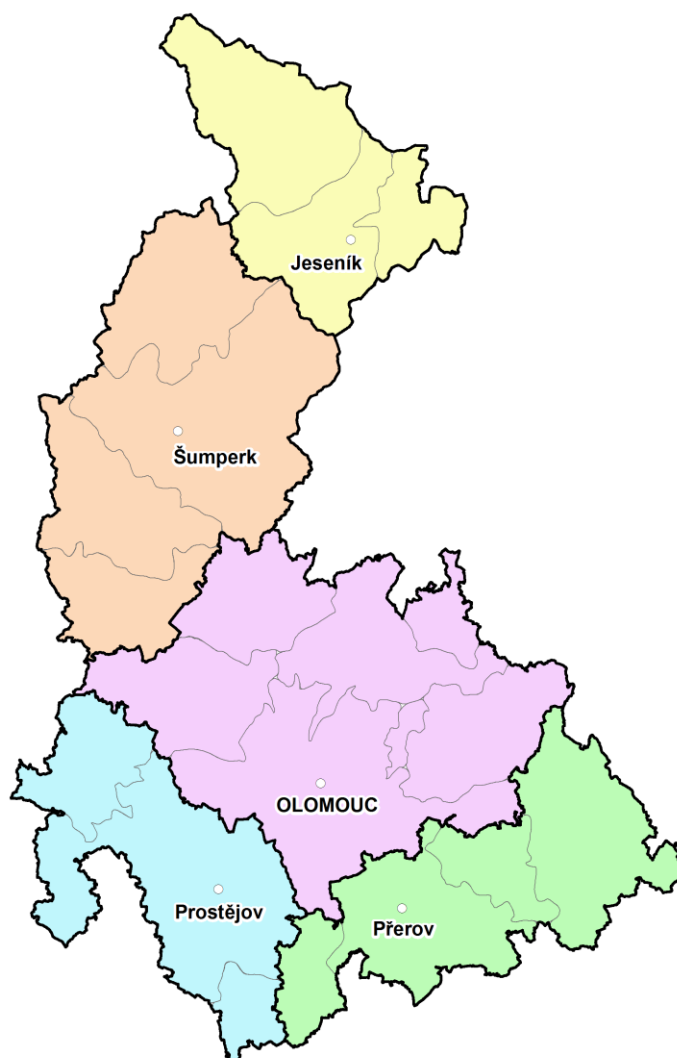

VÝRAZNÉ ROZDÍLY V SOCIOEKONOMICKÉM VÝVOJI NA ÚZEMÍ OLOMOUCKÉHO KRAJE

Zpracovatel: Katedra geografie, Přírodovědecká fakulta, Univerzita Palackého v Olomouci.

2017

Pořizovatel dokumentu:

Olomoucký kraj
Jeremenkova 40a
779 11 Olomouc

Odbor strategického rozvoje kraje
Ing. Radek Dosoudil

Vedoucí Odboru strategického rozvoje kraje

Kontakt:

RNDr. Jiří Juránek, Ph.D.
koncepční analytik oddělení regionálního rozvoje
Odbor strategického rozvoje kraje
Tel.: 585 508 378
E-mail: j.juranek@kr-olomoucky.cz

Zpracovatel:

Katedra geografie
Přírodovědecká fakulta Univerzity Palackého v Olomouci
17. listopadu 12, 771 46 Olomouc
E-mail: geography@upol.cz
Web: geography.upol.cz

Zpracovatelský tým:

mgr. Ondřej Král
mgr. Petr Šimáček, Ph.D.

Reprodukce výňatků z této publikace lze pořizovat, pokud je uveden jejich zdroj, s výjimkou reprodukce pro komerční účely. Citace mohou být zveřejněny jen se souhlasem pořizovatele nebo zpracovatele publikace.

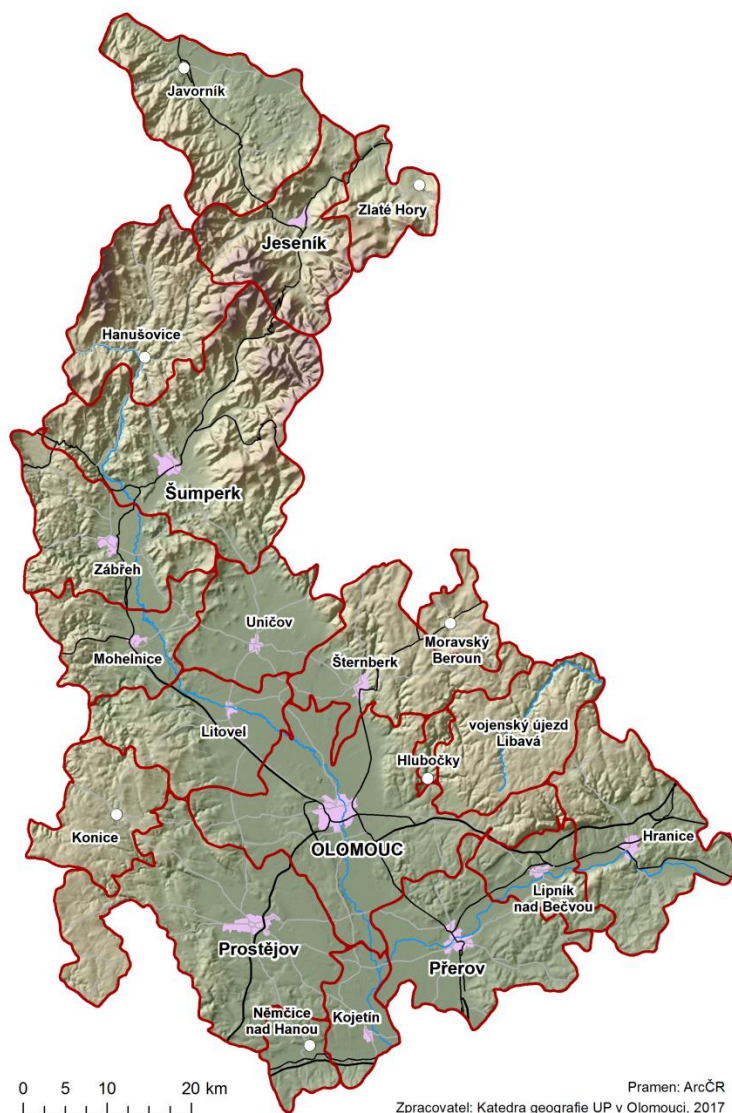
Obsah

Úvod.....	4
Představení srovnávaných metodik respektive použitých ukazatelů	5
Hodnocení sociální oblasti metodikou A (GaREP)	7
Hodnocení pilíře „S“ metodikou B (Urban Planner)	8
Hodnocení hospodářské oblasti metodikou A (GaREP).....	9
Hodnocení pilíře „H“ metodikou B (Urban Planner)	10
Hodnocení environmentální oblasti metodikou A (GaREP).....	11
Hodnocení pilíře „E“ metodikou B (Urban Planner).....	12
Hodnocení syntézy všech tří oblastí metodikou A (GaREP).....	13
Hodnocení syntézy všech tří pilířů metodikou B (Urban Planner)	14
Srovnání výsledků vymezování územních rozdílů v Olomouckém kraji.....	15
Srovnání přístupů a rozdílností mezi oběma metodikami.....	17

Úvod

Publikace vznikla z iniciativy Odboru strategického rozvoje Krajského úřadu Olomouckého kraje za účelem srovnání výsledků dvou aktuálně používaných metodik pro vymezení území s výraznými rozdíly v socioekonomickém vývoji. Pro zjednodušení budou v tomto dokumentu obě srovnávané metodiky označovány jako Metodika A, která vychází z dokumentu firmy GaREP *Vymezení území s výraznými rozdíly v socioekonomickém vývoji z roku 2015* a Metodika B podle *Vyhodnocení rozboru udržitelného rozvoje území*, který zpracovala firma Urban Planner, a který je součástí 5. aktualizace Územně analytických podkladů Olomouckého kraje z roku 2017. A právě popis rozdílných výsledků vzniklých na základě rozdílného přístupu k vymezení územních disparit v Olomouckém kraji, který je patrný z dvou výše uvedených dokumentů, je předmětem této publikace.

V úvodní části jsou nejprve stručně postupně představeny obě metodiky, přesněji řečeno ukazatele použité pro hodnocení rozdílů mezi jednotlivými správními obvody obcí s pověřeným obecním úřadem Olomouckého kraje. Větší důraz je přitom kladen na představení Metodiky B, neboť, na rozdíl od výstupů metodiky A, zde publikované výstupy dosud nebyly nikde zveřejněny. Územní disparity v Olomouckém kraji jsou ukázány na výsledcích analýz a syntéz při použití různých přístupů, přičemž největší rozdíly jsou dále v textu diskutovány.

Představení srovnávaných metodik respektive použitých ukazatelů

Metodika A provádí vymezení rozvojově slabých regionů na základě údajů za vybrané prostorové jednotky (např. obce či SO POÚ) samostatně pro oblast sociální, ekonomickou a environmentální. V každé oblasti bylo zvoleno 4 až 5 ukazatelů zachycujících nejdůležitější hodnotitelné aspekty. Výběr ukazatelů je limitován dostupností dat na obecní úrovni, přičemž svou roli hraje i aktuálnost veřejných databází ČSÚ a dalších státních organizací.

Přehled zohledněných ukazatelů a jejich označení:

- Sociální oblast (S)
 - o Změna počtu obyvatel v posledním dostupném pětiletém období (S1)
 - o Index stáří (S2)
 - o Počet dokončených bytů na 1000 obyvatel (S3)
 - o Podíl nebydlených bytů (S4)
 - o Podíl domácností s PC připojeným na internet (S5)
- Ekonomická oblast (H)
 - o Počet ekonomických subjektů na 1000 obyvatel (H1)
 - o Podíl zaměstnaných ve službách (H2)
 - o Podíl osob s maturitou a vyšším vzděláním (H3)
 - o Podíl nezaměstnaných (H4)
 - o Počet uchazečů na jedno volné pracovní místo (H5)
- Environmentální oblast E
 - o Koeficient ekologické stability (E1)
 - o Podíl obcí se zpracovanými, zahájenými nebo schválenými komplexními pozemkovými úpravami (E2)
 - o Podíl ploch dotčených ochranou přírody (E3)
 - o Podíl zastavěného území obcí ohroženého záplavou (E4)

Hodnota každého ukazatele je srovnávána s průměrnou hodnotou za celé území kraje (tzv. kritickou hodnotou), při jejímž překročení je území SO POÚ zařazeno mezi území s podprůměrnou (nepříznivou) hodnotou. Pro každou z oblastí je poté sečten počet bodů přidělených za každé překročení kritické hodnoty u dílčích ukazatelů a totéž je provedeno i v rámci syntetického ukazatele vyjadřujícího součet bodového hodnocení všech ukazatelů ze všech tří oblastí.

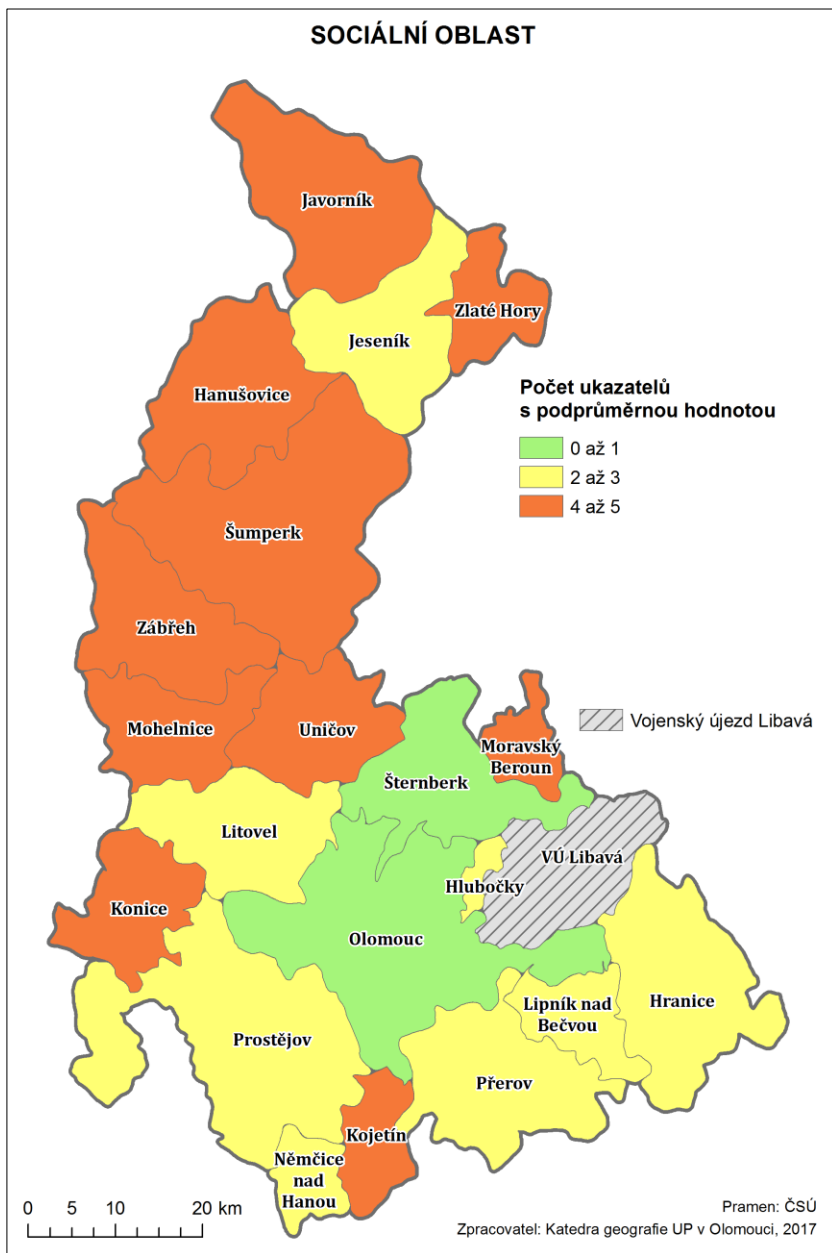
Metodika B také organizuje relevantní ukazatele do tří obdobných skupin, které nazývá pilíře. Jedná se o pilíř pro soudržnost společenství obyvatel území (označován jako pilíř S), pilíř pro hospodářský rozvoj (H) a pilíř pro příznivé přírodní prostředí (E). Tyto pilíře se skládají ze 7 až 8 dílčích ukazatelů, podle jejichž hodnoty jsou jednotlivé územní jednotky (např. obce či SO POU) obodovány škálou 1 až 5, přičemž vyšší známky jsou přiděleny příznivějším hodnotám. Každému z ukazatelů jednotlivých pilířů byla prisouzena váha, která vyvažuje jejich poměr, aby došlo k co možná nejmenšímu zkreslení.

Přehled zohledněných ukazatelů, jejich označení a jejich vah:

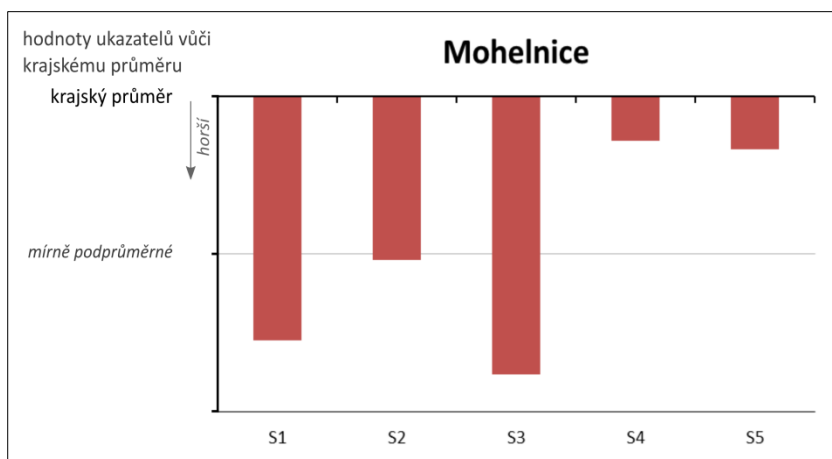
- Pilíř pro soudržnost společenství obyvatel území (S)
 - Hrubá míra přirozeného přírůstku (S1; váha 0,15)
 - Hrubá míra migračního salda (S2; váha 0,15)
 - Trend hrubé míry celkového přírůstku (S3; váha 0,05)
 - Míra dostupné urbanizace (S4; váha 0,05)
 - Počet dokončených bytů (S5; váha 0,20)
 - Index stáří (S6; váha 0,20)
 - Index vzdělanosti (S7; váha 0,20)
- Pilíř pro hospodářský rozvoj (H)
 - Podíl nezaměstnaných osob (H1; váha 0,15)
 - Podíl dlouhodobě nezaměstnaných osob (H2; váha 0,10)
 - Trend podílu nezaměstnanosti (H3; váha 0,05)
 - Podíl osob zaměstnaných v terciéru (H4; váha 0,10)
 - Míra podnikatelské aktivity (H5; váha 0,20)
 - Hrubá míra salda dojížděky (H6; váha 0,15)
 - Index dostupnosti dálniční sítě (H7; váha 0,20)
 - Podíl cizích zdrojů obce k celkovým aktivům obce (H8; váha 0,05)
- Pilíř pro příznivé přírodní prostředí (E)
 - Podíl lesa (E1; váha 0,10)
 - Koeficient ekologické stability (E2; váha 0,10)
 - Podíl půd 1. a 2. třídy ochrany (E3; váha 0,15)
 - Stupeň realizace pozemkových úprav (E4; váha 0,10)
 - Podíl pásem ochrany vod (E5; váha 0,15)
 - Podíl ploch ochrany přírody (E6; váha 0,15)
 - Kvalita ovzduší – koncentrace prachových částic PM₁₀ (E7; váha 0,15)
 - Ekologická fragmentace nezastavěného území (E8; váha 0,10)

Na základě těchto údajů byl proveden vážený součet všech indikátorů v daných pilířích a výsledná hodnota byla posuzována podle její polohy vzhledem ke kritické hodnotě. Tou byla střední hodnota výsledného indexu v daném pilíři. Pokud byl tento index vyšší, bylo dané území hodnoceno kladně, v opačném případě záporně. Na základě těchto údajů byla provedena finální klasifikace zohledňující všechny aspekty, o kterých bylo uvažováno.

Hodnocení sociální oblasti metodikou A (GaREP)

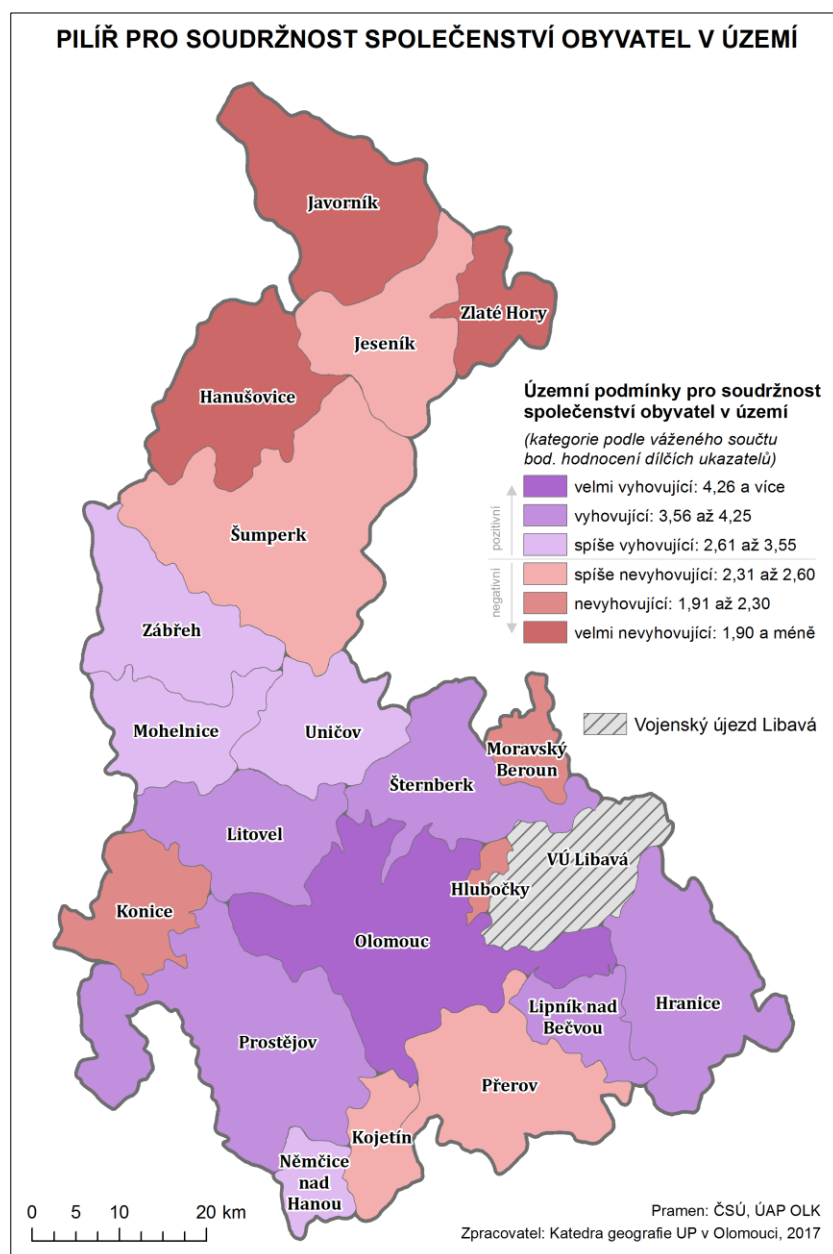
Při pohledu na uvedené mapy zobrazující územní podmínky v sociální oblasti (str. 7), respektive v pilíři pro soudržnost společenství obyvatel v území (str. 8), je evidentní, že nejhorší situace je z tohoto pohledu v oblasti Jeseníků, kde je soustředěna většina SO POÚ s nejnižšími hodnotami v rámci celého kraje. Prvně jmenovaná metodika (GaREP) vymezuje problematická území i v prostoru mezi Jeseníky a Mohelnicí nebo Uničovem. Nevyhovující situace je z pohledu obou metodik i v periferních oblastech Konicka a také Moravskobereounska. Relativně dobrá situace naopak panuje v prostoru měst Olomouc či Šternberk, Metodika B (Urban Planner), vzhledem k tomu, že jasně stanovuje podprůměr a nadprůměr, zpřesňuje a rozšiřuje počet území, ve kterých jsou sociální ukazatele vyhovující, na téměř všechny SO POÚ v nejbližším okolí krajského

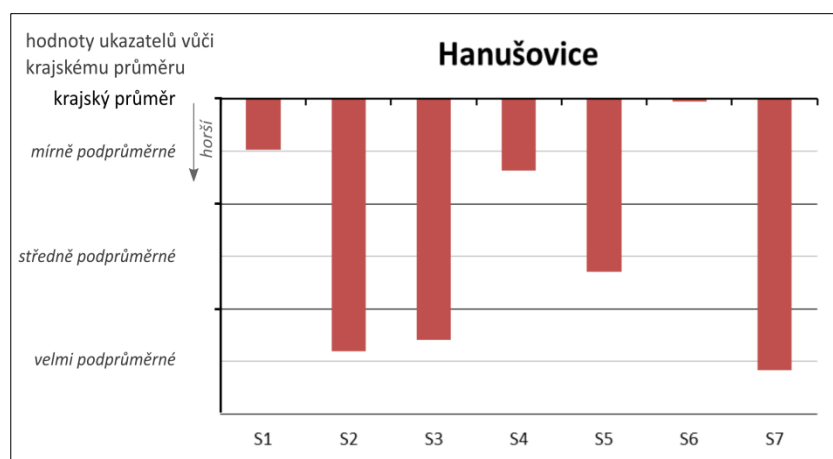
Ve správním obvodu POÚ Mohelnice jsou všechny ukazatele této metodiky pod krajským průměrem. Nejvíce ve změně počtu obyvatel za posledních 5 let a počtu nově dokončených bytů. Obě tyto charakteristiky spolu úzce souvisí. Při úbytku obyvatel není v území přítomna žádná větší poptávka po nových bytech a naopak.

Hodnocení pilíře „S“ metodikou B (Urban Planner)

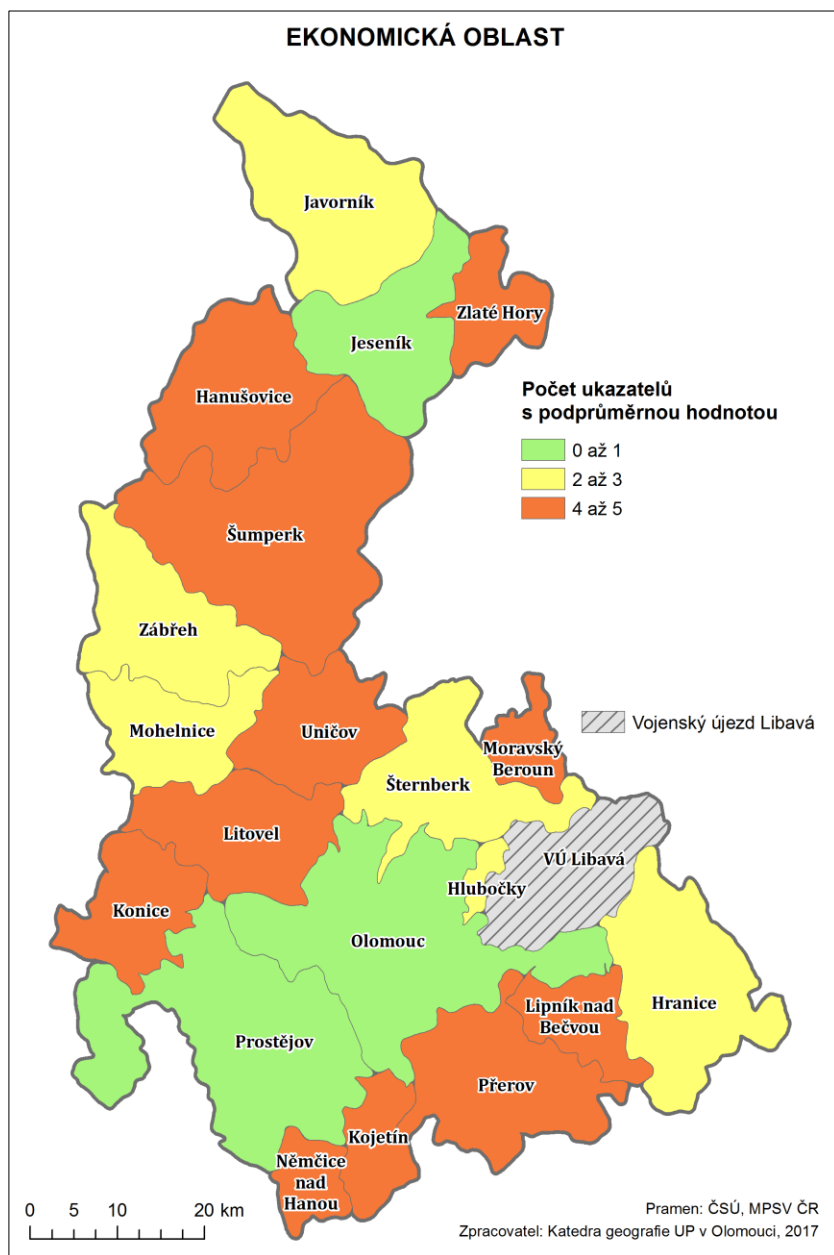
města. Výjimku tvoří SO POÚ Hlubočky. Toto území je z pohledu metodiky B hodnoceno výrazně hůře, což je způsobeno především nepříznivým podílem obyvatel s vyšším vzděláním, který je z pohledu metodiky A řazen do jiného pilíře. Naopak SO POÚ Zábřeh, Mohelnice a Uničov jsou hodnoceny spíše kladně, což je výrazně odlišný výsledek než poskytuje metodika A. Tento rozpor je způsoben kromě mírně jiných ukazatelů i rozdílným způsobem výpočtu finálního skóre. Možná úskalí porovnávání obou použitých metodických přístupů jsou podrobně popsána v poslední kapitole. Na druhou stranu, metodika A nám poskytuje detailnější vzhled do bytové situace v území a nutno dodat, že uvedené tři správní obvody trati právě v této oblasti (počet dokončených bytů, počet neobydlených bytů, podíl domácností připojených na internet).

V SO POÚ Hanušovice jsou všechny sledované ukazatele pod krajským průměrem. Všechny tyto charakteristiky jsou po celém území rozděleny rovnoměrně, kromě Dolní Moravy, která jako horské středisko pozitivně ovlivňuje především trend míry celkového přírůstku (S3) a míru dostupné urbanizace (S4).

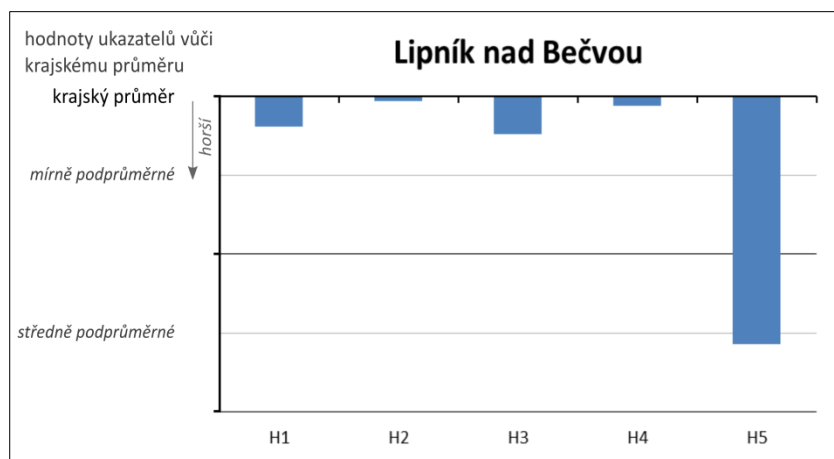

Hodnocení hospodářské oblasti metodikou A (GaREP)

Podobně jako v předešlém pilíři lze i v ekonomickém (hospodářském) vidět lehce odlišné výsledky z hlediska obou metodik. Obě se však shodují v nepříznivých výsledcích pro oblast Jeseníků a okrajové části Olomouckého kraje. Jednoznačnou shodu vykazují u SO POÚ Zlaté Hory, Hanušovice, Šumperk, Konice, Kojetín a Moravský Beroun. Naopak v pozitivním smyslu nemají obě metodiky pochyb nad SO POÚ Jeseník, Olomouc a Prostějov. Z hlediska metodiky B je nad krajskou úrovní v podstatě celá olomoucká aglomerace a území v blízkosti dopravních tepen.

Největším rozdílem v obou metodikách, který se projevil na uvedených mapách, je ve správních obvodech pověřených obecních úřadů Litovel, Uničov, Přerov a Lipník nad Bečvou. Hlavní podíl na tomto rozdílném posouzení ekonomické situace uvedených regionů má započtení vzdálenosti od

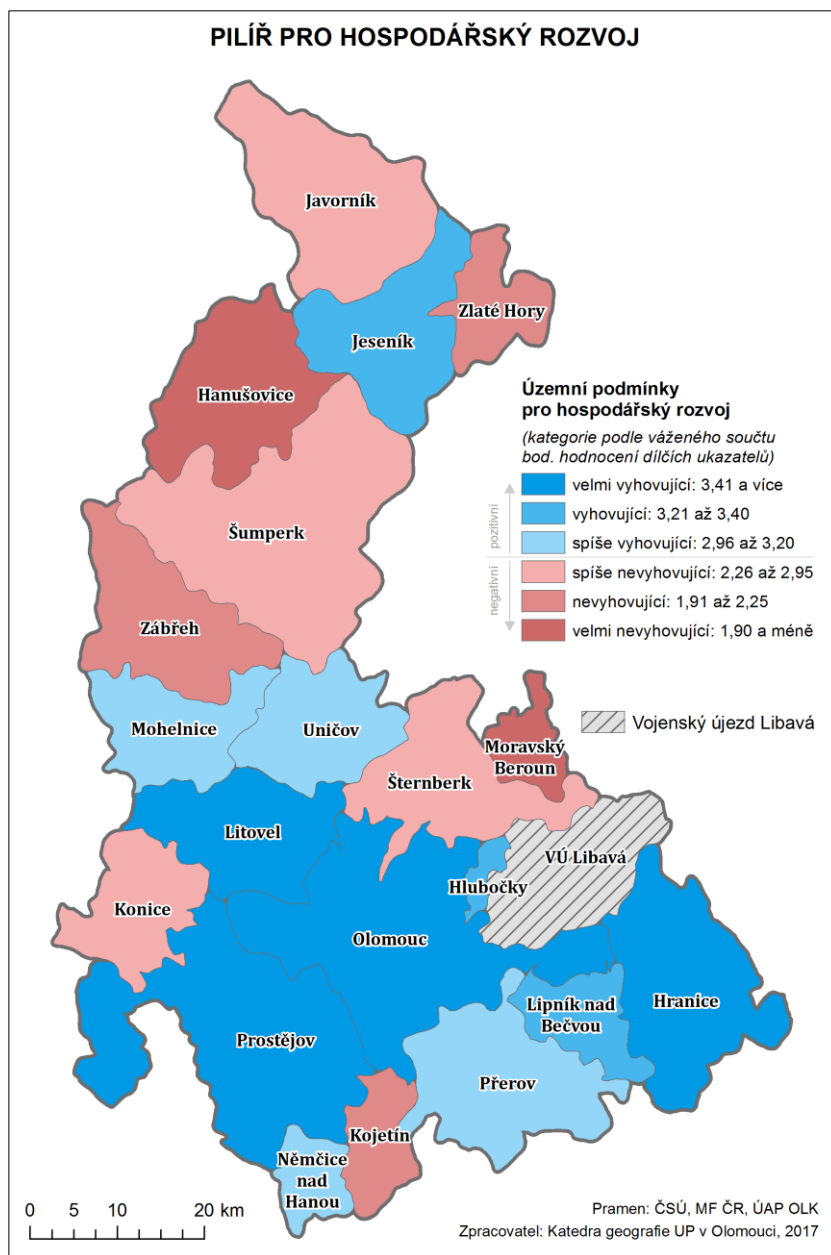

Na příkladu SO POÚ Lipník nad Bečvou lze ilustrovat jisté omezení této metodiky A. Kromě počtu uchazečů o zaměstnání (H5), není situace v SO POÚ Lipník nijak závažná, jelikož všechny ukazatele jsou jen mírně „pod čarou“. Podobně je na tom sousední SO POÚ Přerov, který má vyšší podíl obyvatel s vyšším vzděláním (H3).

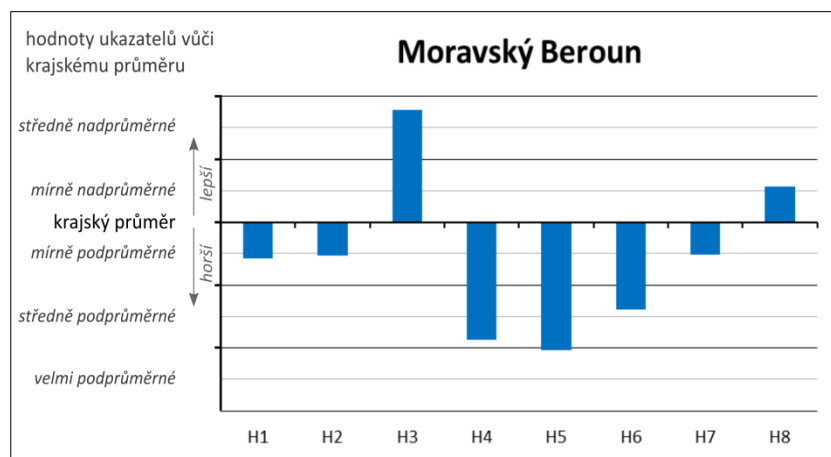
Hodnocení pilíře „H“ metodikou B (Urban Planner)

dálniční sítě, které je v metodice B přisuzována značná důležitost (pětina výsledného skóre).

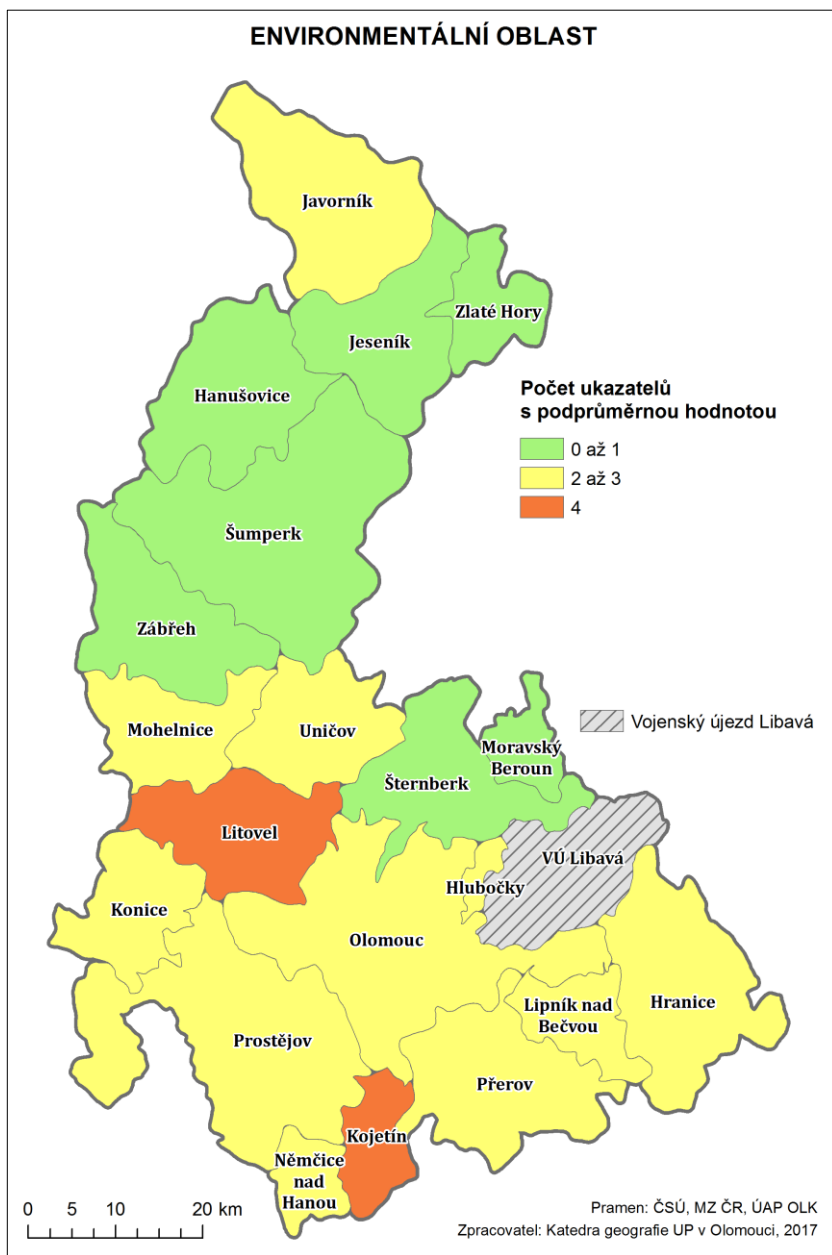
Hlavními faktory, které způsobují nevyhovující podmínky pro hospodářský rozvoj na Hanušovicku, Zlatohorsku a Moravsko-berounsku jsou vyšší nezaměstnanost a celkově nižší míra podnikatelské aktivity. Tyto oblasti také vykazují nepříznivé hodnoty s přihlédnutím k dojížděce. Ve všech třech uvedených problémových regionech je totiž záporná. Zohlednění dojížděky má výrazný podíl i na poměrně horším hodnocení SO POÚ Zábřeh z pohledu metodiky B. Celkově lze konstatovat, že z pohledu jakékoli metodiky je celkové hodnocení značně závislé na momentální situaci na trhu práce. Právě nezaměstnanost, která je v čase relativně nestálá, je páteří obou metodik.

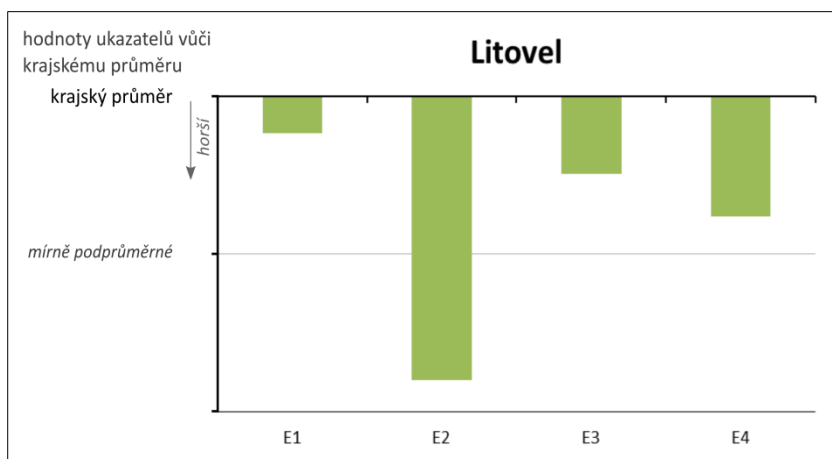
Ve správním obvodu Moravský Beroun, kterému na základě metodiky B vychází velmi nepříznivé hodnocení, jsou dva ukazatele nad úrovní kraje. Zatímco trend podílu nezaměstnaných (H3) vrhá pozitivní světlo na první dva ukazatele (podíly nezaměstnaných), situace na poli podnikání (H5) a dojížděky (H6) je tíživá.

Hodnocení environmentální oblasti metodikou A (GaREP)

Hned na první pohled na uvedené mapy je patrné, že v environmentální oblasti (str. 11), potažmo pilíři pro příznivé přírodní prostředí (str. 12) panuje v analýze území největší shoda, a to navzdory faktu, že se jednotlivé ukazatele obou metodik liší zdaleka nejvíce ze všech tří uvedených oblastí/pilířů. Celá situace se dá paušalizovat ve smyslu: na sever od Zábřehu je situace veskrze pozitivní, na jih většinou negativní. Shoda také panuje ohledně dobré situace na Šternbersku i Moravskobrounsku. Oblast olomoucké Hané a Moravské brány naproti tomu nevychází pozitivně ani v jednom případě. Z pohledu metodiky B je dokonce v oblasti Hranicka a Lipnicka zdaleka nejhorší. To je rozdíl oproti Metodice A, která jako nejvíce problematické vyhodnocuje SO POÚ Litovel a Kojetín. Diametrální rozdíl v případě Litovle spočívá především ve zcela rozdílném pojetí tohoto

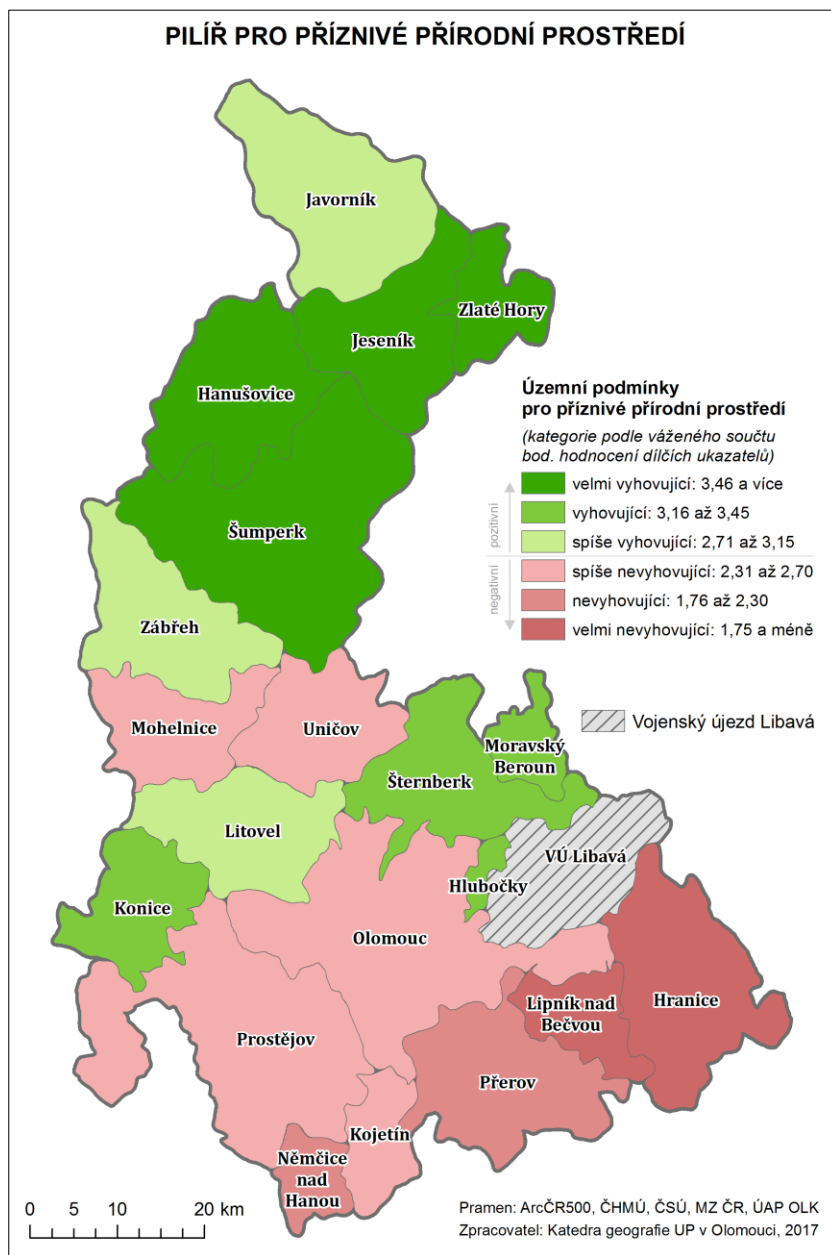

Území SO POÚ Litovel je z pohledu metodiky A postiženo především v textu zmíněným negativním dopadem území obce ohroženého záplavou (E4) největší podíl na výrazně negativním hodnocení ukazatel stavu pozemkových úprav (E2). Přímo dotčených zde skutečně není mnoho, avšak několik KPÚ je již naplánováno.

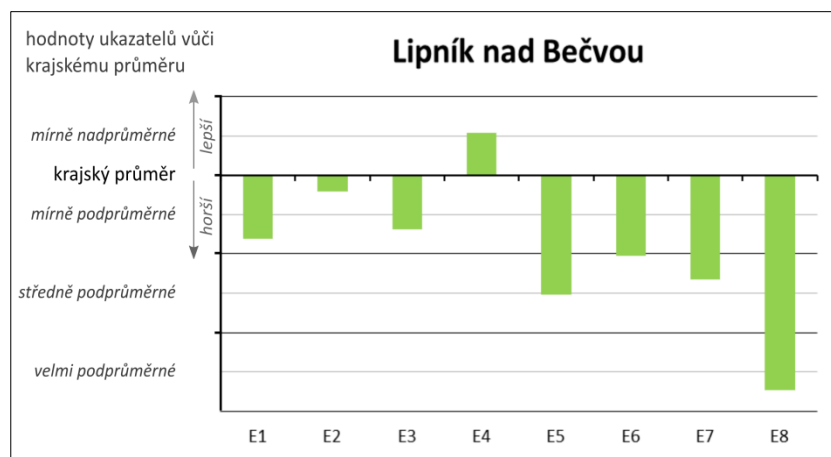
Hodnocení pilíře „E“ metodikou B (Urban Planner)

pilíře, jelikož CHKO Litovelské Pomoraví je hodnoceno z hlediska udržení kvalit přírodního prostředí velice pozitivně. V metodice A je ale přítomen prvek (území ohrožené záplavou), které je naopak negativní. Tento ukazatel sráží i Kojetínsko, které se nachází na soutoku dvou významných řek Moravy a Bečvy, což tato oblast těžce pocítila roku 1997. Příklad SO POÚ Litovel je přiblížen v níže uvedeném grafu. V metodice B je tento faktor, který spíše souvisí se sociální problematikou zcela vynechán.

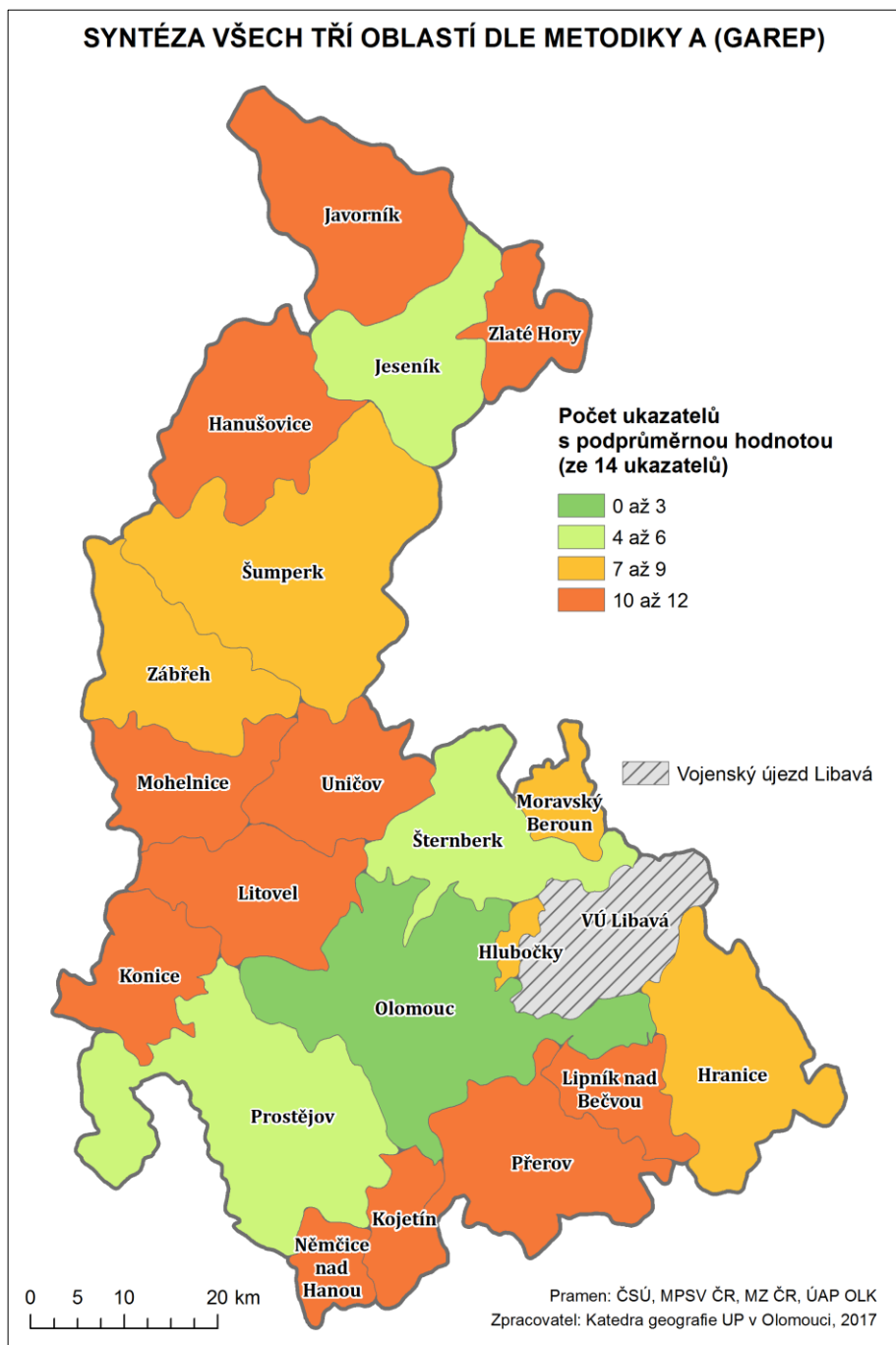
Především povětrnostní podmínky jako faktor ovlivňující čistotu ovzduší ve vyšších polohách Konicka, které jsou zohledněny pouze v metodice B, toto území vyzdvihují nad úroveň kraje. To je zároveň i ukazatel, který nejvíce postihuje území Moravské brány, tedy zejména SO POÚ Lipník nad Bečvou (který vykazuje vůbec nejhorší hodnoty) a Hranice.

Jediným ukazatelem, který vyzdvihuje SO POÚ Lipník nad Bečvou nad krajský průměr, je stupeň realizace pozemkových úprav (E4). Horší je již rozptylová situace (E7) a především ekologická fragmentace území (E8), jež je velmi vysoká vzhledem k množství dopravních tepen, které však byly v hospodářském pilíři pozitivem.

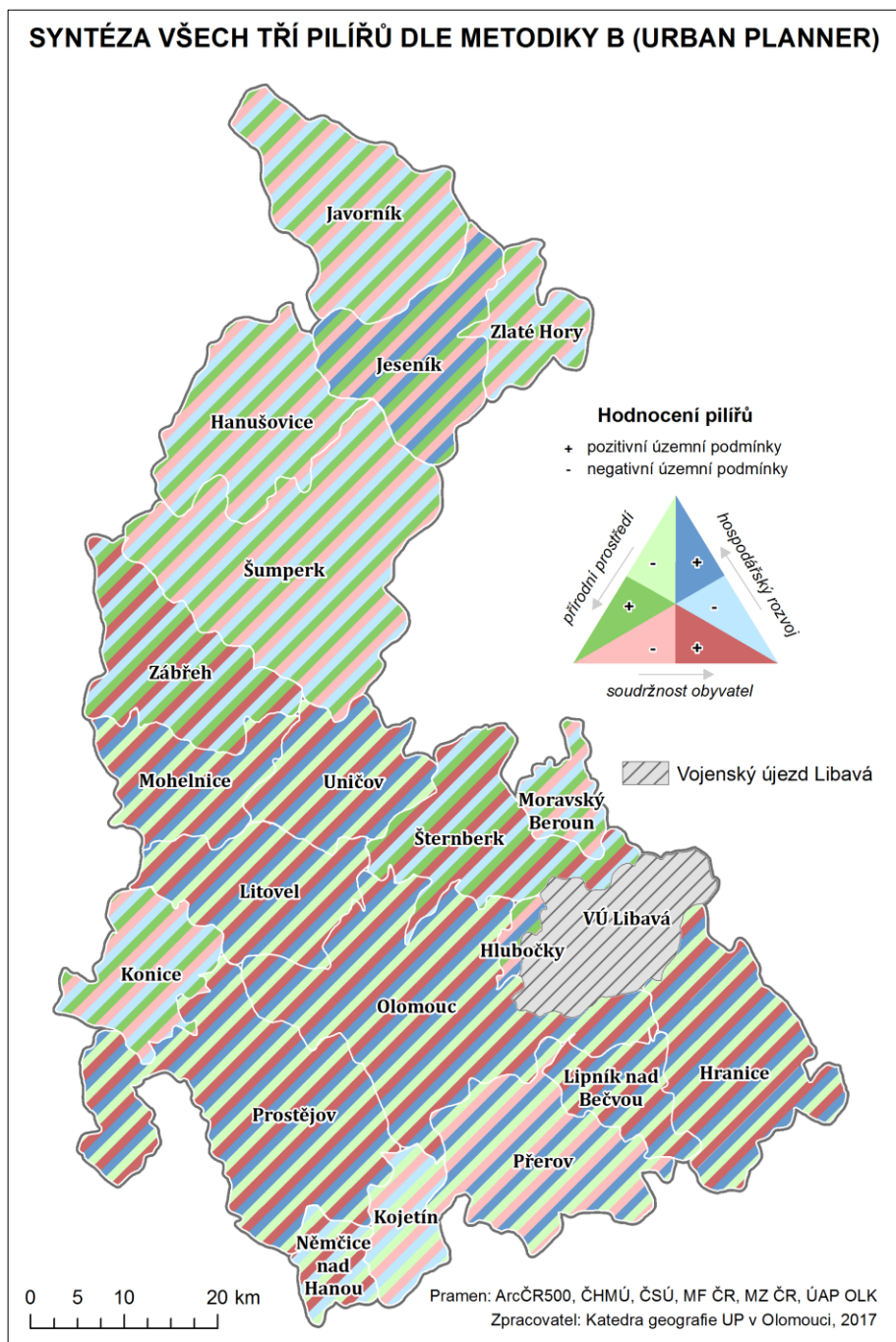

Hodnocení syntézy všech tří oblastí metodikou A (GaREP)

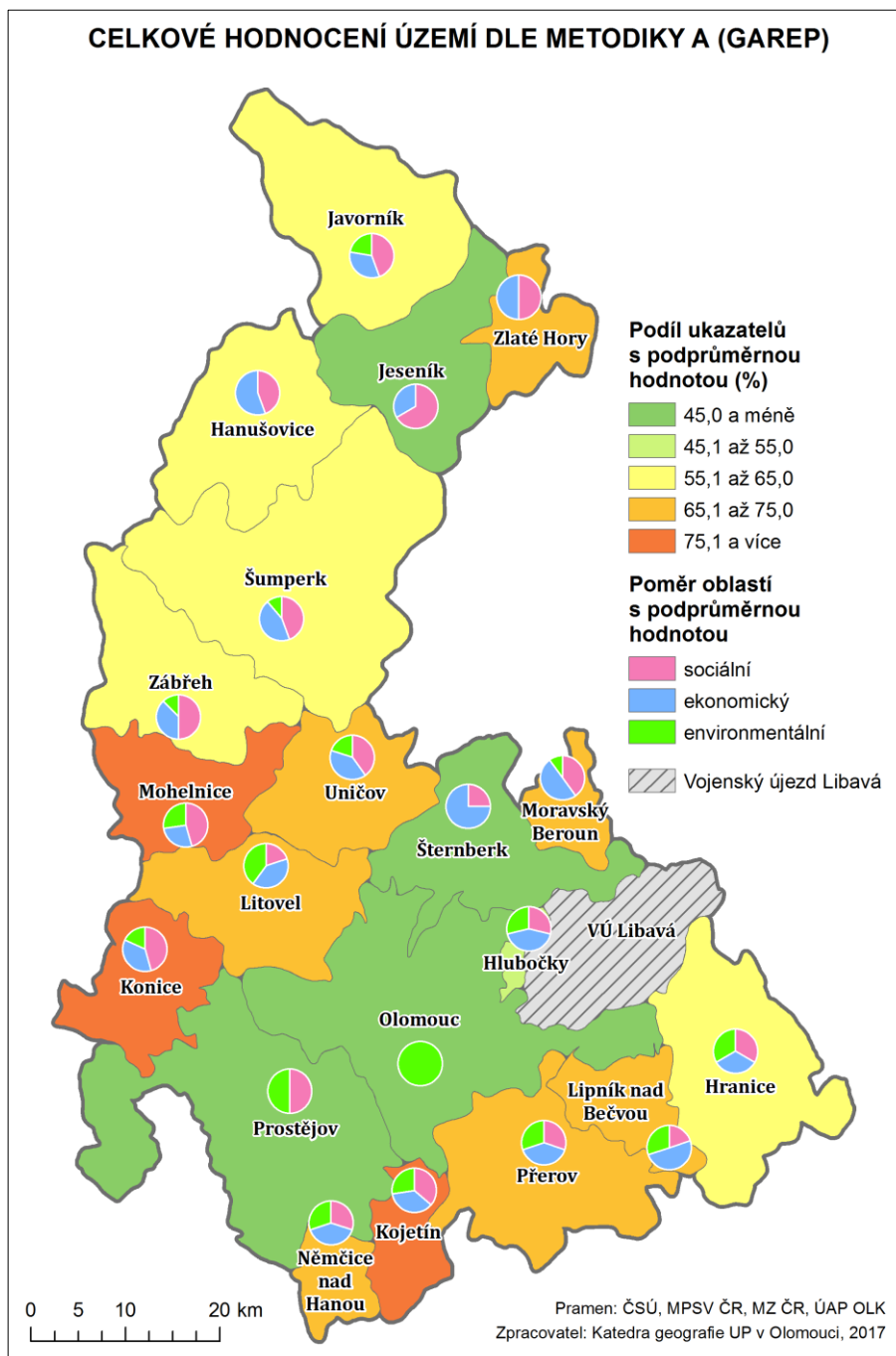
Z pohledu metodiky A je vymezení území Olomouckého kraje s výraznými rozdíly poměrně prosté. Jedná se o součet všech ukazatelů, které jsou pod krajským průměrem. Nespornou výhodou je jednoduchá interpretace, umožněná jednoduchým pohledem na mapu. Díky tomu lze konstatovat, že nejhorší situace panuje v severní části kraje (SO POÚ Javorník, Zlaté Hory, Hanušovice) střední části kraje (Mohelnice, Uničov, Litovel, Konice) a na jeho jihovýchodě (Němčice nad Hanou, Kojetín, Přerov, Lipník nad Bečvou). Jedná se celkem o 11 území, což činí více než polovinu všech správních obvodů Olomouckého kraje. Do krajského nadprůměru (méně než polovina ukazatelů pod průměrem) spadají jen čtyři správní obvody, a to Jeseník, Šternberk, Prostějov a především Olomouc. Jistou nevýhodou tohoto přístupu je absence hlubšího pohledu, který nám však poskytují přehledové mapy jednotlivých pilířů, uvedené na předešlých stránkách.

Hodnocení syntézy všech tří pilířů metodikou B (Urban Planner)

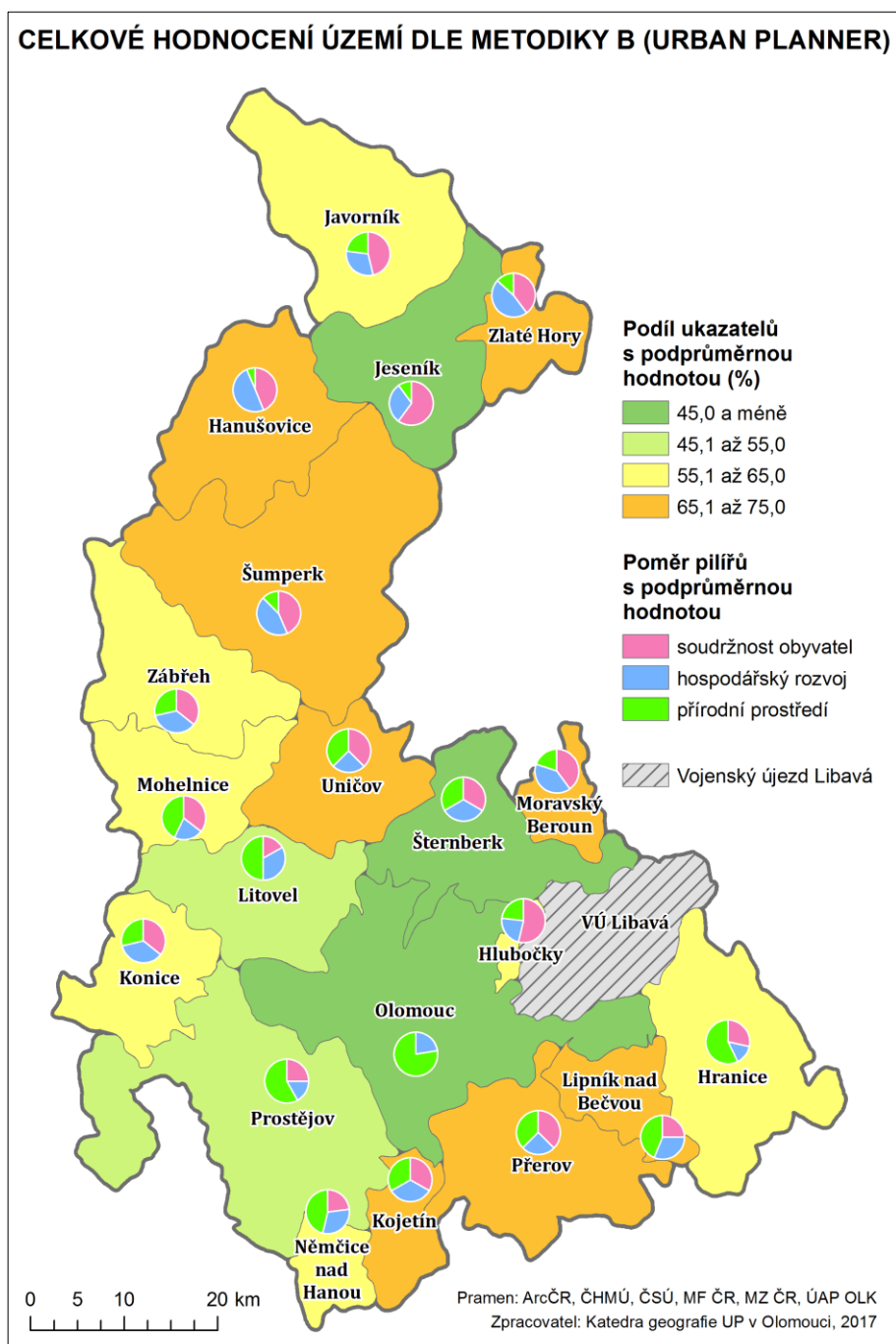

Metodika B neumožňuje podobně univerzální srovnání jako metodika A. Místo toho však nabízí komplexnější pohled, neboť současně zobrazuje více informací, konkrétně zda bylo dané území v jednotlivých pilířích nad, nebo pod krajským průměrem. Nadprůměrné hodnoty jsou v mapě vyjádřeny sytými barvami, podprůměrné naopak tlumenými. Mapu celkového vyhodnocení územních podmínek tak lze číst velmi jednoduše: čím tmavší dané území je, tím lepší situace v něm panuje, a naopak. Centrální část kraje je silná v sociálním a hospodářském pilíři, zatímco severní v environmentálním. Na první pohled je zřejmá nepříznivá situace v oblasti Jeseníků (vyjma SO POÚ Jeseník) a v periferních oblastech kraje (SO POÚ Konice, Moravský Beroun, Němčice nad Hanou a Přerov). SO POÚ Kojetín je ve všech třech pilířích pod průměrem a třebaže v žádném vysloveně nepropadl a zůstal tak v řeci čísel mírně utajen, zde se ukazuje jako nejhůře hodnocené území.

Srovnání výsledků vymezování územních rozdílů v Olomouckém kraji

Vzájemné srovnání předešlých dvou kapitol je mírně zkreslené, především z důvodu odlišné stavby jednotlivých metodik. Jejich vzájemné srovnání je vzhledem k jejich povaze proveditelné pouze tak, že aplikujeme jednu metodiku na druhou. V našem případě bylo postupováno stejně jako v metodice A (GaREP), kdy se jedná o prostý součet ukazatelů s podprůměrnou hodnotou, jenž byl následně vyjádřen procenty (maximum možných bodů, které bylo pro obě metodiky rozdílné, tak bylo převedeno na shodný základ odpovídající 100 %). Díky tomu je výsledek vzájemně srovnatelný a snadno interpretovatelný, jak je patrné z map na této dvoustraně. Jednotlivé ukazatele se v obou metodikách vzájemně překrývají, ač nejsou vždy vyjádřeny stejným způsobem. Informace uvedené v mapách jsou pro každé území rozšířeny o diagramy zobrazující podíl jednotlivých pilířů/oblastí s podprůměrnou hodnotou na celkovém hodnocení obvodu (jinými slovy jak moc se daný pilíř/oblast

podílů na negativním hodnocení daného území). Patrně díky vyššímu počtu ukazatelů jsou v druhé metodice (Urban Planner) výsledky poněkud zjemněné. Vůbec se zde nevyskytuje nejhorší interval, do kterého spadají podle metodiky A dokonce tři území – Mohelnicko, Konicko a Kojetínsko. Obecně lze však konstatovat, že ohledně klasifikace existuje shoda, jelikož dané území v naprosté většině spadá do stejného, či sousedního intervalu. Výjimkou jsou první dvě jmenovaná území, která jsou z pohledu první metodiky horší o dva intervaly. Důvodem je větší počet ukazatelů v metodice B, mezi nimiž jsou i ty, které vyznívají pro jmenovaná území příznivě (vzdálenost od dálniční sítě, podíl půd 1. a 2. třídy ochrany nebo kvalita ovzduší na Konicku a dojíždka v případě Mohelnice).

Srovnání přístupů a rozdílnosti mezi oběma metodikami

Jednotlivé ukazatele z obou metodik se vzájemně překrývají, ač nejsou vždy vyjádřeny stejným způsobem. Konkrétně o čtyřech lze říci, že jsou identické (index stárí, podíl nezaměstnaných osob, podíl osob zaměstnaných v terciéru a koeficient ekologické stability). Míra podnikatelské aktivity z Metodiky B je téměř stejná jako počet ekonomických subjektů z metodiky A, liší se pouze v přepočtu na jiný počet obyvatel. Hrubá míra přirozeného přírůstku, počet dokončených bytů a podíl ploch dotčených ochranou přírody se metodicky liší jen mírně (např. průměrem za jiný počet let). Speciálním případem jsou pozemkové úpravy, kde metodika A nebere v potaz tzv. jednoduché pozemkové úpravy a oba způsoby vyjádření téhož se liší i způsobem výpočtu daného ukazatele. Jako velmi podobný ukazatel lze vnímat i index vzdělanosti, který v metodice B počítá s osobami s maturitou, nadstavbovým a vyšším odborným vzděláním a vysokoškoly. Zde se jedná o syntetický ukazatel, jenž počítá s relativními hodnotami, které sčítá a v případě vysokoškolsky vzdělaných je krom toho i násobí dvěma a přidává jim tak váhu. V Metodice A se jedná pouze o prostý podíl osob s maturitou a vyšším vzděláním. Navíc ji každá z metodik řadí do jiné skupiny (oblasti metodiky A jsou obdoby pilířů metodiky B). Zatímco v metodice A je vzdělanostní struktura obyvatel zařazena do ekonomické oblasti, v druhém případě je řazena do sociálního pilíře soudržnosti obyvatel.

Srovnání obou metodik bylo provedeno na úrovni SO POÚ. Vzhledem k povaze některých ukazatelů, které byly vyhodnocovány kvalitativně (např. stupeň realizace pozemkových úprav), a které proto nelze převést z obecní úrovně na vyšší, bylo přikročeno k alternativnímu způsobu použití daného ukazatele. Zmíněný ukazatel, kde byl bodován stupeň vypracování jednoduchých i komplexních pozemkových úprav v obcích, byl na úrovni SO POÚ vyjádřen procenty z maxima možných bodů, které šlo v daném území dosáhnout (1 bod získala obec, kde nebylo přikročeno k žádným pozemkovým úpravám; 5 bodů získala obec, kde alespoň v jedné z jejích částí byly vypracovány KPÚ). Vzhledem k tomu, že pro naprostou většinu (především socioekonomických) ukazatelů nebyla dostupná data pro Vojenský újezd Libavá, není toto území v žádné kalkulaci započteno.

Metodika B operuje s výrazně vyšším počtem ukazatelů než metodika A. Jejich počet je 23, respektive 14, což činí vzájemné srovnání poněkud obtížným. Pokud aplikujeme Metodiku A (počet podprůměrných hodnot ukazatelů) i na ukazatele z novější Metodiky B, lze vzájemné srovnání nejlépe vyjádřit v relativních hodnotách z maxima možných bodů. Aby tedy bylo možné jednoduché vizuální srovnání výsledků obou metodik, byly syntetické ukazatele z Metodiky A i B zohledňující všechny dílčí ukazatele zpracovány pomocí postupu využívaného Metodikou A. Následně byly relativizovány na procentuální hodnoty (maximum možných bodů, které bylo pro obě metodiky rozdílné, tak bylo převedeno na shodný „základ“ odpovídající 100 %) za účelem relevantnější komparace výsledků obou metodik.

Z map uvedených na str. 15 a 16 (vlevo výstup Metodiky A, vpravo Metodiky B) jsou patrné základní kontury srovnání výsledků obou metodik. Podkladový kartogram vyjadřuje relativizovaný syntetický ukazatel, zatímco kartodiagramy v jednotlivých správních obvodech vyjadřují poměr počtu ukazatelů s podprůměrnou hodnotou v jednotlivých pilířích/oblastech. Jinými slovy diagramy ukazují, jakou měrou se na výsledném hodnocení území podílejí jednotlivé pilíře/oblasti.

Lze konstatovat, že naprostá většina správních obvodů spadá do stejného nebo sousedního intervalu v obou metodikách. Výjimku v tomto směru představují SO POÚ Konice a Mohelnice, které si v případě Metodiky A pohoršily o dva intervaly (oba obvody shodně téměř o 18 procentních bodech).

V metodice A díky menšímu počtu ukazatelů téměř nedochází k jejich „příbuznosti“, která by se mohla negativně podepsat na směrodatnosti celé metodiky. Naproti tomu v metodice B je těchto ukazatelů celá řada. V pilíři S jsou údaje o přirozeném a celkovém přírůstku, v pilíři H údaje o podílu nezaměstnaných a dlouhodobě nezaměstnaných, či v pilíři E koeficient ekologické stability a podíl lesa. S tímto handicapem se však vyrovnává prostřednictvím vah, které přikládá jednotlivým ukazatelům, čímž je nebezpečí zkreslení výsledných vážených součtů minimalizováno.

Jistým úskalím metodiky A může být příliš jednoduché dichotomické rozdělení území v jednotlivých pilířích. Tím, že se soubor hodnot daného pilíře dělí na dvě části, občas některé území jen velmi těsně unikne jeho klasifikování jako podprůměrného. Toto platí i naopak, při určitém rozdělení hodnot pak může území, které má vesměs průměrné hodnoty, vypadnout z celkové klasifikace. V tomto ohledu je Metodika B, přesnější neboť stanovuje celkem pět kategorií pro každý ukazatel.

Při sečtení bodů všech tří oblastí metodiky A vzniká ukazatel, který sice poukazuje na problémová území, avšak smazává se rozdíl mezi oblastmi, tudíž se může například území s vážnými hospodářskými problémy, avšak se zachovalou přírodou jevit jako průměrné. Metodika B se sečtení všech tří pilířů zcela vyhýbá a zachovává si tak patřičný odstup, kdy se možnost zkreslení minimalizuje.